

Neden savaşa karşıyız?

İran'a yönelik saldırı, insanların yaşamına ve kaderine yönelik bir saldırıdır

Roud Collective, 28 Şubat 2026

Önemli Not: Bu metin, İran'a karşı yabancı bir askeri saldırı (savaş) tehlikesinin giderek somutlaşması karşısında, son iki hafta içinde Roud Collective tarafından kolektif bir bildiri olarak hazırlanmıştır. Bu metin, ne yazık ki tepki göstermeyi amaçladığı tehlikenin artık gerçeğe dönüştüğü ve önümüzde uğursuz bir olaylar zincirinin belirdiği bir anda yayımlanmaktadır. Bildirinin içeriği bu felaketin muhtemel gerçekleşmesine dayanıyordu ve olayların baş döndürücü hızı nedeniyle, bu açıklamayı son hâliyle – hiçbir değişiklik yapmadan – yayımlamaya karar verdik.

Artık “savaş tehlikesi”, özünde taşıdığı felaket niteliğiyle nesnel bir gerçekliğe dönüşmüşken, ABD ve İsrail'in İran'a yönelik mevcut askeri saldırısının – gerekçesi ya da arka planı ne olursa olsun – sert biçimde kınanması gerektiği açıktır (bildirinin içeriği bunu açıklamaktadır). Ancak bu açıklama, yalnızca biçimsel bir kınama eyleminin ötesine geçmeye çalışmaktadır. Mevcut durumun daha derin ve kapsamlı sonuçlarını inceleyerek, yaklaşan tarihsel çalkantılar içinde ezilenlerin kolektif direniş perspektifini öne çıkarmayı amaçlamaktadır. | 28 Şubat 2026

Giriş: Her savaş, doğrudan etkileri ve zincirleme sonuçları yoluyla, etkilenen insanların bireysel ve kolektif varoluşunu büyük ölçüde tehlikeye atar ya da zorlaştırır – sivillerin öldürülmesi ve yaralıları ile mültecilerin kitlesel artışı bunun ötesindedir. Bu kriz niteliğindeki sonuçların kaçınılmaz olarak ortaya çıkması bile, “İran halkının yabancı askeri müdahale yoluyla kurtarılması” iddiasını çürütmek için yeterlidir. Bu özellikle geçerlidir; çünkü İran'daki mevcut krizlerin boyutu (açık bir savaş olmaksızın bile) zaten ezilen insanlara korkunç acılar yaşatmakta ve toplumu toplumsal çöküşün eşiğine getirmiştir. Bu yazıda önce savaşın en önemli genel sonuçlarını özet biçimde sıralıyor, ardından İran'a yönelik muhtemel savaş tehlikesi veya askeri saldırıya dair daha özgül sonuçları ele alıyoruz. Bu metnin hazırlanması ve yayımlanması, özellikle mevcut kritik durumda, İran toplumunda ve dünya genelinde savaşa, militarizme ve emperyalist müdahaleye karşı direnişin daha gür bir ses bulması umudu ve motivasyonu ile yapılmıştır — İslam Cumhuriyeti iktidarının ve müttefiklerinin (ki kendileri de sorunun bir parçasıdır) propagandasına entegre olmadan.

1. Savaşın yaşam üzerindeki genel etkileri

- Savaş, ekonomik altyapıları, insanların geçim kaynaklarını ve yaşamsal hizmet altyapılarını yok eder ve/veya kesintiye uğrattır.

- Savaş, doğal ekosistemi ve insan çevresini tahrip eder; bu durum insanların geçim kaynakları ve sağlığı üzerinde doğrudan ve/veya kalıcı sonuçlar doğurur.
- Savaş, toplumun en kırılgan kesimleri için ek tehlikeler barındırır: Öncelikle alt sınıflardan kadınlar ve çocuklar, yoksullar ile gündelikçiler ve güvencesiz işçiler için.
- Savaş, yalnızca çıplak hayatta kalma etrafında dönen aşırı bir belirsizlik ortamı yaratır ve toplumsal birlikteliği ile dayanışmayı bozar.
- Savaş atmosferi, otoriterliğin sertleşmesi ve ataerkil ilişkilerin ile şiddetin güçlenmesiyle birlikte ilerler.
- Savaş, geçim kaynakları ve yoksulların ihtiyaçları aleyhine doğrudan maliyetler yaratmanın yanı sıra, savunma ve ulusal güvenlik bahanesiyle ekonomik-askeri oligarklara yağmalarını genişletme kapısı açar.
- Savaşın doğrudan maliyetleri (silahlanma), yoksulların asgari refahının bağlı olduğu kamusal zenginlik kaynaklarını tüketir. Savaşın dolaylı maliyetleri (yeniden inşa), gelecekteki asgari refahı da imkânsız kılar.
- Savaş, ölümü normalleştirir ve insan yaşamını ve varoluşunu değersizleştirir.

2. Savaşın genel toplumsal ve siyasal sonuçları

Savaş, devlet tarafından olağanüstü hâl ilanı ve kamusal alanın giderek militarizasyonu ile birlikte ilerler; bu da siyasal tıkanıklığın ve muhaliflere yönelik baskının daha da ağırlaşmasına yol açar. Bunun sonucu olarak:

- Savaş, toplumsal hareketlerin kazanımlarını, aşağıdan mücadele olanaklarını ve genel olarak kitlelerin siyasal özneleşme kapasitesini (agency) yok eder.
- Savaş koşullarının genel çerçevesi, devletin eylem kapasitesini daha da ayrıcalıklı kılar; toplumun temel devlet hizmetlerine artan bağımlılığı nedeniyle devlet egemenliği güçlenir.
- Yabancı bir devletin saldırısı, iktidar sahiplerinin yapısal yolsuzluğu ve sistematik suçları dışsallaştırmasını kolaylaştırır. Artan milliyetçi eğilimler aracılığıyla toplumun bir bölümünün devlete hizalanmasına zemin hazırlar ve böylece toplumsal dayanışmayı zayıflatar.
- Savaş atmosferi, mevcut bölünmeleri derinleştirir; milislerin, fırsatçı ve halk düşmanı akımların ve rakip güvenlik aygıtlarının müdahalelerinin artmasına zemin hazırlar. Bu da iç savaş ve toplumsal çöküş tehlikesini artırır.
- Savaş koşulları, halkçı siyasetin gelişimini ağır biçimde engeller. Savaş, aşağıdan siyasetin felaketidir.

- Savaş, otoriter ve emperyalist yapıların iç içeliğini gizler, iyi-kötü ikiliklerini körükler ve ezilenlerin siyasal dağınıklığını artırır.
- Savaş, ezilenlerin mücadele zincirinin sürekliliğini kesintiye uğratar.
- İnsanları yıpratarak, siyasal özneleşmelerini zayıflatarak ve genel bir umutsuzluk atmosferi yaratarak, savaş yukarıdan emperyalist alternatiflerin kurulmasına zemin hazırlar.
- Savaş, ezilenleri zayıflatır; devletleri ve iktidarları güçlendirir.

3. Mevcut durumda muhtemel bir savaşın özgül sonuçları

3.1) Savaş, her zaman militarist ekonomi temelinde militarist sermaye birikiminin aracı olmuştur. Geç kapitalizmin kriz koşullarında sermaye birikimi yavaşlamış, emperyalist kutuplaşmalar artmış ve mevcut siyasetler krizi yönetemez hâle gelmiştir. Bu nedenle kapitalizmin militarist birikime bağımlılığı artmıştır; bazı teorisyenler bu dönemi “küresel savaş rejimi” olarak adlandırmaktadır.

3.2) Militarizasyon ve savaş döngüsü, Ortadoğu’da uzun süredir ezilenlerin ekonomik yaşamını kritik sınırlara getirmiş, siyasal alanı tıkamış ve ilerici güçlerin tasfiyesini kolaylaştırmıştır. İran devleti (İsrail devletiyle birlikte) bu sürecin başlıca dayanaklarından biri olmuştur.

3.3) Nükleer ve füze stratejileri ile “Direniş Ekseni” politikası, İran toplumunu kalıcı bir yarı-savaş hâline sürüklemiştir. Bunun sonucu ekonomik yıkım, militarizmin genişlemesi ve siyasal baskının yoğunlaşması olmuştur. Yıkıcı yaptırımlar en çok yoksul çoğunluğu vurmuş, askeri-ekonomik oligarkları ise daha da güçlendirmiştir.

3.4) “Vatan savunması savaşı” bir mittir. İran’daki ezilenler hem iç despotizmin hem emperyalist güçlerin ateşi altında kalmıştır. Olası bir savaşta “saldırgan devlet” ve “mağdur devlet” ikiliği boş bir slogandan ibaret olacaktır.

3.5) “Zayıf olanın yanında yer almak gerekir” söylemi, İslam Cumhuriyeti’nin alt-emperyalist niteliğini ve bölgesel işlevini göz ardı etmektedir. Olası bir savaş, kitlelerin boyunduruk altına alınmasını sürdürmenin aracı olacaktır.

3.6) Savaş kararı, devlet elitleri tarafından ezilenlerin başı üzerinden alınır. Mevcut güç dengelerinde kitlelerin özneleşme kapasitesi son derece sınırlıdır.

3.7) Buna rağmen ezilenlerin özneleşme kapasitesi tamamen yok edilemez. Savaşa karşı direnişin sesi yükseltilmeli, kolektif örgütlenme ve dayanışma ağları güçlendirilmelidir.

3.8) Dey 1404 (Aralık 2025/Ocak 2026) ayaklanması, ezilenlerin üç cepheye karşı mücadele ettiğini göstermiştir: İslam Cumhuriyeti, Pahlavi reaksiyonu ve emperyalist güçler.

3.9) Üç cephe de umutsuzluğumuza güvenmektedir. Oysa tarihsel deneyimler “daha kötüsünün” mümkün olduğunu göstermektedir.

3.10) Yabancı askeri müdahaleyi çözüm olarak sunanlar, bunun sonuçlarının kötülüğünü bilinçli olarak gizlemektedir.

3.11) İslam Cumhuriyeti'nin çürümüş cesedini gömmek zorundayız; fakat bunu bizim dışımızdaki güçler değil, biz yapmalıyız.

Sonuç:

Yaklaşan savaş, yalnızca devletler arası bir savaş değil; iki taraftan da İran halkına karşı yürütülen bir savaştır. Açık savaş çıkmasa bile yarı-savaş hâli toplumu felç etmeye devam edecektir. Bu nedenle savaşa ve militarizme karşı kolektif direniş, ezilenlerin bütün mücadelelerinden ayrı düşünülemez. Savaşa karşı direnişimiz, "yukarıdan siyaset"e karşı bir direniştir.

Biz savaşa karşıyız; çünkü birbirine bağlı ve bilinçli insanların gücüne inanıyoruz. Çünkü "aşağıdan siyaset" hem gerekli hem mümkündür.

- Emperyalist savaşlara hayır
- Savaş kışkırtıcılığına ve militarizme hayır
- Yaşasın yaşam
- Ezilenlerin özgürlük ve eşitlik mücadelesi yaşasın
- Adalet ve kurtuluş için sınıf mücadeleleri kazansın
- Kadın Yaşam Özgürlük

Roud Media Collective

E-Mail: roudcollective@proton.me

Telegram: t.me/rouddcollective

instagram: roudcollective

int. instagram: roudcollective.global